

Sensuous Sisters

Intervenerende performancepraksis og sanselig uddannelse

Af Gry Worre Hallberg

Abstract: Med udgangspunkt i egen intervenerende performancepraksis forankret i visionen om et mere sanseligt samfund, og mere specifikt med det performative uddannelsesudviklingsprojekt Sisters Academy som case, blyses og diskuteres det, hvordan vi kan bruge performancekunst, som en eksperimenterende 1:1-platform for udforskningen og integrationen af nye oplevelses-, erfarings- og erkendelsesformer i læringsmiljøer.

Sanseligheden

Midt i rummet står en kvinde overhældt med vin – eller er det blod? Hendes ansigt er smukt og sorgmodigt, hendes make-up kraftig og delikat på én og samme tid. Hendes læber er optegnet af rød læbestift, kinderne blusser og den sorte mascara løber en smule. Hun bærer en hvid, perlebroderet kjole – er det en brudekjole? Rundt om hende står en halvcirkel af mennesker i hvide kåber. Hver har de et vinglas fyldt med en kraftig rød væske – det er vel vin? De spytter på hende hver især. Én ad gangen. Nogle aggressivt, andre tøvende. Stemningen er på én gang trykket, opstemt og højtidelig. En smuk kvinde i sort kjole og sort slør styrer med stor autoritet begivenhedernes gang. Uden at hæve stemmen, men snarere dikteret ved et insisterende blik, inviterer hun de kåbeklædte til at udføre deres handling. Tårerne bryder frem hos kvinden i den hvide kjole, men det er ikke tårer, der beordrer til at stoppe begivenhederne nærmere det modsatte. En nydelse ved den ekstatiske og æstetiske lidelse.

Ovenstående beskriver en scene fra SIGNAs interaktive performance-installation 'Seven Tales of Misery', som jeg husker den udfoldet da jeg gennem 2 år mellem 2006-2008 performede med gruppen. De kåbeklædte mennesker er publikum eller rette deltagere, der i garderoben er blevet bedt om at lægge deres overtøj og påføre sig en hvid kåbe for ikke at forstyrre den magnetiske balance i huset, hvor ritualerne udføres. Skellet mellem scene og sal er komplet opløst og fokus er på hvad vi sammen kan aktivere indenfor den andenverdenslige ramme, som performanceinstallationen er. Den nydelse, ja måske lige frem længsel, som jeg registrerede i deltagerne, herunder mig selv, gjorde mig nysgerrig på at undersøge hvad det er for et potentiale der udfoldes, ja måske lige frem frigøres, indenfor værkets teatrale og performative rammer.

Siden 2008 er den interaktive genre der bryder scene og sal forholdet eksploderet, næsten alle performative værker har et element af relationalitet og interaktivitet i sig. Også den teaterscene der til en vis grad forsæt har sin rødder i 'black box' eller 'kukkasse'-traditionen. I deltagelsestraditionen ligger måske et håb efter en fordybelse i værkets præmis eller et håb om større effekt gennem den kropslige involvering af det publikum, der nu er transformeret til deltagere.

Performativitetsbegrebet bærer nærmest per se et håb om frigørelse fra samfundsdominerende normer og diskurser i sig. Med henvisning til Butler konstituerer vi performativt os selv - men ikke nødvendigvis frit. Udvalget af identitet kan opleves ganske snævert, og det 'at performe' i vores tid, kan ofte forstås som 'at konforme' – konforme til det etablerede. Endvidere er der opstået et krav om at performe - ikke mindst som effektivitetskrav i erhvervsorganisatorisk kontekst, hvilket John McKenzie (2001) understreger i sin kritiske redegørelse for performativitetsudbredelsens 'bagside'. Dermed er performativiteten i vor tid nok et "... *matter of choice*..." "(Gade og Jerslev, 2005, p.8), men "... *much less of freedom or agency*" (Ibid.). Modstand mod de etablerede og normative valgmuligheder er svær og sjælden, men findes dog – Bl.a. i følge ovenstående i æstetikken.

Ifølge den kritiske teori (bl.a. Marx: 1867, Adorno og Horkheimer: 1947, Marcuse: 1955) sker der under industrialiseringen en uddifferentieringsproces af æstetikken. Den økonomiske produktion får sit eget område med den sociale og økonomiske industrialisering. Arbejdslivet bliver hermed det, der giver livet mening, for her gør man sin pligt. Man tænker rationelt, udskyder sine behov og undertrykker lysterne. Det bliver optegnet et tydeligt modsætningsforhold mellem lyst og følelse på den ene side og pligt og tanke på den anden, hvor pligt og tanke er placeret øverst i hierarkiet. De er imidlertid ikke centrale i æstetisk produktion, som hverken anses som nyttigt eller rationelt, men handler om sanselig erkendelse. Det anbringer på den ene side æstetikken nederst i hierarkiet, men på den anden side ligger den øverst, fordi det handler om en erkendelse, der rækker ud over den rationelle. Dette 'æstetiske dilemma' løses ved at give det æstetiske område sit helt eget hierarki, hvilket kan læses som en fortolkning af Baumgartens løsning med overhovedet at 'opfinde' idéen om æstetik som en selvstændig erfaringsform. Æstetikken isoleres fra arbejds- og hverdagslivet som et område, hvor man gør særlige erkendelser. Det bliver et reservat hvor lysten, sangerne, fantasien og alt det andet, der ikke er tilladt i hverdagslivet bliver præsent. Samtidig med udkillelsen følger en indsnævring med kunstens autonomi, hvilket medfører at det kun er kunstgenier, ikke af almindelige mennesker, der har adgang til dette rum. Herudover bliver æstetisk produktion og reception adskilt. Kunst, der nu produceres af beåndede kunstgenier, kan endvidere kun nydes af mennesker med smag og dannelses. Aktiveringens af lysterne, sangerne og fantasien bliver så at sige for de få, og æstetikken mister

sin status som muligt erfарings-, oplevelses- og erkendelsespotentiale hos det 'almindelige menneske'. Konsekvensen af at økonomiens idealer om fornuft, pligt, effektivitet og behovsudskydelse bliver vores samfundsgrundlag, og af at den æstetiske sanse-, lyst- og følelsesorienterede oplevelse, erfaring og erkendelse bliver isoleret indenfor æstetikkens eget, afsondrede område – kunsten, og at dem der ikke er privilegerede kunstgenier må opvokses og opdrages ud fra kulturen og civilisationens repressive præmisser.

Om en kunstens autonomi, skaber et rum for kritik, har det æstetiske rum været eksklusivt siden den sociale og økonomiske modernisering og industrialisering, idet man ikke har mulighed for at *deltage* i det som ikke-kunstner.

Potentialet ved deltagelse betones af den fænomenologiske psykolog Franz From i hans teori om hhv. lav og høj indordning. Høj indordning er, at kende genstanden der betragtes særdeles godt, hvilket i forhold til en given erfaring og erkendelse af genstande i verden gavner forståelsen og medfører oplevelsen af det perciperede. Den højeste indordning sker når man intager genstanden helt uden anstrengelser – med 'tacit knowledge' (tavs viden), og det sker i reglen når man er aktivt udøvende, eller mao. 'deltagende', i forhold til genstanden. Således accentueres indoptagelsen af den potentielle erfaring, erkendelse og oplevelse der ligger i den æstetiske dimension af deltagelse i det.

De interaktive, relationelle og deltagelsesorienterede værker kan på den måde åbne et rum for en mere sanselig oplevelse og erkendelse – For dem der vælger at deltage. En måde at udvide denne mulighed for deltagelse er – Intervention. I intervenende værker behøver den deltagende ikke finde værket – Værket kommer til dem. Det intervenende værk trænger ind i og udføres i en hverdagsskontekst, forstået som en kontekst udenfor kunstinstitutionerne, med henblik på subversivt (Jalving, 2011), at ændre systemet det penetrerer indefra. På den måde bliver deltagerne de mennesker der i forvejen navigere i systemet – Den sanselige erkendelse åbner sig på flere samfundsplatforme end indenfor kunstsystemets.

Min performancepraksis er intervenende og har gennem noget tid taget udgangspunkt i en vision. Et fremtidsbillede, der peger på sanselighedens betydning og som jeg undersøger og udfolder – Giver kød og blod, gennem performance-eksperimenter. Jeg kalder den 'Det sanselige samfund' eller 'Sensuous society'. Jeg har ved flere performative begivenheder præsenteret denne vision ofte i form af en performativ karakter, eller et 'poetisk selv' - En sammensmeltning af den teatrale repræsentation, forstået som en frigørende fiktionsramme (Hallberg, 2009), og det performativt nærværende, relationelle og subversive (Gade 2008, Jalving 2011).

At påtage mig et 'poetisk selv' forekommer ofte frigørende. Uden at blinke med øjnene kan The Sister, The Ambassadors Wife eller The Fiction Pimp fremsige store og radikale visioner. Det høre det poetiske væsen til.

The Sister. Foto: Diana Lindhardt.

Jeg giver hende nu ordet:

Sensuous society – Beyond economic rationality

The end is a new beginning

I have been invited here to share my vision on what I call a sensuous society.

Since the financial crack the time we have been living in has been known as 'the crisis'. But what if the crisis is not just as a slump in the output of industrial capitalism but rather a sign that the economic paradigm is nearing its end as the dominant logic of society...

... What if we are moving toward a sensuous society, where the general mode of being is defined by the aesthetic dimension, that has exactly the sensuous experience at its core? That would mean that the current economic rationality that dominates all spheres of societies today will be replaced. The idea is radical, but the basic principles of societies have changed several times. As researcher in myth Joseph Campbell points out, one can tell which dimension has dominated at a given time by looking at the tallest building in the city. Up until the Middle Ages - The church (and the basic premises of the religious dimension: to transcend, a relation to a god/the gods, spirituality...), and now (since the industrialization) - The financial centers and the basic premises of the economic dimension: Efficiency, rationality, duty and discipline to mention some. I think most would agree that we are still living in the economic dimension, which has also led to a fundamental de-enchantment of the life-world of modern man, as emphasized by Weber and the early Frankfurt School. Thus, it has and does determine our fundamental mode of being in the world. But a new time, allowing for a more sensuous mode of being in the world, seems to approach. It is possible and it is happening as I see it. It will affect all the societal institutions and elements. Art is at the center of this change. In opposition to the economic milestone stands the artistic or rather aesthetic. Art is the quintessence of an aesthetic mode of being in the world (according to Baumgarten and the aesthetic philosophy following him). This mode is based on premises such as: phantasy, desire, poetry, dreams and not at least the sensuous experience of and engagement in the world. Thus the aesthetic dimension will serve as a key source of inspiration in a sensuous society. Step by step those engaged in the movements toward the sensuous society will make interventions into the societal institutions. Ultimately these actions will however not be encapsulated spaces allowing a sensuous mode of being in the world, but will constitute the primary mode itself.

The notion of a sensuous society furthermore reshapes the role of art and artistic practice. The exclusive autonomous art system is also a result of the dominance of the economic dimension. Within this autonomous zone the art genius is a celebrated figure, which is conceived as someone with a very special (transcending) intelligence.

In a sensuous society however, I believe that this will be a more common intelligence, as for example Joseph Beuys points at - Simply, because we all have this creative potential within us, and if our outset and mode of being in the world is the sensuous, this potential will be released. Of course, there will be some, who are better at navigating in the sensuous society, those with special artistic talents.

We should pay a lot of respect to that craftsmanship and continuously refine it - But much more people than those crystallized as artists today have artistic talent that will be discharged and cultivated in a sensuous society, which it would never have been in the economic.

A sensuous society is however no utopia. There will most probably be winners and losers here as well. Who is going to lead - The most

beautiful? The ones in touch with their senses? The one who experiences the world most intensely? What will the trading system be? Something that allow you to be even more sensuous? Maybe when we are through a sensuous society we can begin to approach a more balanced state of being, that draw on all the previous states of society and truly connects heart, mind, body and spirit and creates sustainable trading systems between all members of society. Maybe we can go there already? We can ask these questions through intervening performance art practices in everyday life contexts, as a sites of experiments where artistic talents explore how to create a stage for the release of creative, expressive and sensuous energy as first steps toward a more balanced and engaging world. Everyone becomes co-makers toward the new.

And yet another thing to consider is the ethical or pedagogical level. The autonomous exclusive art system within a society led by economic rationality is without direct influence, so provocation is at the heart of its activity - But once it becomes the defining factor, I think ethical consideration will become very important. This also relates to the 'ritual practice'. Looking at the three-phased ritual process (rites de passage) as defined by ethnographer Arnold Van Gennep in 1909 and elaborated upon by anthropologist Victor Turner, the arts are instantly opening the liminal space (intensity, provocation, chock...). But in order to really have a transformative impact (which is at the heart of liminoid rituals) the pre-liminal and post-liminal are extremely important. The pre-liminal prepare the co-makers or participants to go into the liminal and potentially transformative space and the post-liminal reintegrates into society. In our era art must provoke and move the established. But in a sensuous society, that has the aesthetic dimension and mode of being at its core, art become the dominating factor and must then also make ethical considerations.

Working with the idea of a sensuous society is working with a radical premise that changes the DNA of society and thereby everything. It is what you can do when you work with fictions and narrative structures in performance art. You set up a universe and within this universe a new set of rules that we must all play by apply. The body immerses in this universe and eventual the tactic knowledge will manifest in the flesh and the 'players' or the participants of the universe might eventual act in this new way naturally. The experience is layered as tacit knowledge. The system intervened to once become the new defining factor.

Dette fremtidsbillede er også centralt på kunst- og uddannelsesudviklingsprojektet *Sisters Academy*. Sisters Academy er nemlig 'The School of A Sensuous society'. Altså et performanceeksperiment der i 1:1 undersøger hvordan skolen og uddannelsessystemet ville se ud hvis det var den æstetiske dimension, der konstituerede vores samfunds DNA. For som fremhævet ved TEDx om 'Sensuous society', Green Salon 2013:

"People ask me – What would a society where the aesthetic dimension is governing – a Sensuous society – be like? The answer is – We wouldn't know because we haven't lived it. But, we can explore it through interdisciplinary, open and courageous one to one experiments. Investigating what it would be and thereby also begin to carve the path from the belief that systems are constituted by people and not the other way around. When we begin to act and behave different the world changes"

Sisters Academy

The Sisters alias Gry Worre Hallberg og Anna Lawaetz. 'Head mistresses' på Sisters Academy. Foto: Stine Skøtt Olesen, NXT.

Sisters Academy er en skole i en verden og et samfund, hvor den sanselige og poetiske væren er udgangspunktet for al handlen og interaktion. Denne væren er den primære, og alle samfundets institutioner er baseret på dette værdisæt – herunder skolen. Dermed er Sisters

Academy vores definition på skolen i et sanseligt samfund – en potentiel ny verden, som opstår fra den post-økonomiske og økologiske krise.

Mellem 2014 og 2015 vil Sisters Academy manifesteres i en række nordiske lande, og dette vil kulminere i september 2015 ved en omfattende, længerevarende, immersiv og interaktiv performanceinstallation på og i samarbejde med scenen Inkonst, Malmö (SE). I disse performances vil grundlæggerne af Sisters Academy, Sister Hope, alias jeg selv (Gry Worre Hallberg) og Anna Lawaetz, performativt manifesteres som tvillingesøstrene Coco og Coca Pebber. Vi vil overtage lederskabet på en række reelle gymnasieskoler i Danmark, Island, Grønland og Sverige.

Den første manifestation foregik på HF & VUC, FLOW i Odense ml. D. 24. februar og 7. Marts 2014. 175 elever og 21 lærere var under søstrene og deres 'performance staff's' ledelse i to uger, hvilket ændrede alle omstændigheder på skolen. Alle lærere skulle forholde sig til hvordan de ville udføre deres undervisning såfremt hovedformålet er at fremme en mere sanselige erkendelse, læring og dannelses. En udvikling af deres didaktik med udgangspunkt i den æstetiske dimension. Dermed fremhæver og forstærker Sisters Academy ikke blot værdien af de kreative fag på ungdomsuddannelsesniveau, men understreger, at disse også kunne være et fundament for alle de andre fagområder. Projektet søger reel politisk indflydelse på uddannelsessystemet, derfor er der også stor fokus på muligheden for forankring og integration af det performance-eksperiment som projektet er. Projektet er endvidere tænkt som et art-based research projekt. Derfor er der på forskellig vis blevet indsamlet data under Sisters Academy #01 i Odense, som vi lige nu er ved at behandle, men som bl.a. har udmøntet sig i nedenstående refleksioner formuleret at de to søstre, Anna Lawaetz og Gry Worre Hallberg, den daglig leder på HF i Odense, Gitte Bruus Albrechtsen og lærer ved HF & VUC, FYN, FLOW, Marie Lind.

Om inticimentet for at kaste sig ud i eksperimentet, siger Gitte Bruus Albrechtsen, afdelingsleder på HF:

"I en tid hvor uddannelsesreformer er på dagsordenen for både folkeskoler, gymnasier og universiteter er vi nødt til at finde ud af, hvordan vi kan arbejde og tænke på nye måder. Derfor har vi kastet os ud i dette radikale eksperiment, der vender op og ned på den måde vi ser verden på til hverdag."

Arbejdet med sanselige strategier på de tre niveauer, lærerrolle, metode og tema, har for lærerne efterfølgende især skabt refleksioner omkring lærerrollen og den betydning forskellige læringsrum har som væsentlige faktorer i forhold til kursisters læring. F.eks. var der en gruppe elever, der oplevede at de havde større koncentration når de læste mens der var fortættede meditative soundscapes i baggrunden. Det at aktivere kroppen og sanerne i forbindelse med læring for dermed at lagre erfaring har været en væsentlig pointe, som en lærer udtaler:

"Det er godt at føle noget, når man lærer, så husker man bedre. Hele kroppen er med – ikke kun hovedet".

Konkret skrev hver lærer tre punkter ned han ville arbejde med fremadrettet. Disse tre punkter blev stemplet af både Sisters Academy og HF VUC Fyn i forbindelse med afslutningen af Sisters Academy. Her er især vægten på betydningen af krops- og sanseaktivering i forhold til at fordybe læringen et hyppigt tilbagekommende emne, men også betydningen af hvordan leg kan aktivere dyb refleksion. Fælles for alle er betydningen af åbenheden overfor at skabe laboratorier, hvor nye læringsmetoder kan udforskes i en intensiv periode og den pædagogiske sparring i den forbindelse.

Uddannelseseksperimentet handlede som udgangspunkt om, hvordan man kan udforske mere sanselige erkendelsesformer, men det har i ligeså høj grad vist sig også at være et dannelsesprojekt, der har handlet om hvordan, man overhovedet kan åbne for lysten til læring gennem en mere sanseaktiverende og æstetisk tilgang. På den måde har projektet genereret ny viden. Flere elever italesatte, at de nu kunne komme i skole med 'hele deres væsen' og ikke kun med en 'skive' af sig selv, hvilket åbnede deres lyst til at gå i skole og lære. En styrke i projektet har været at man er gået fra teori til praksis gennem dette 1:1 eksperiment. En del af det, der skete, kunne man ikke have tænkt og testet ved et skrivebord på et kontor alene. Et nøgleord i projektet har været termen 'laboratorium', fordi alle ideer har kunne afprøves direkte.

Det var en nysgerrig flok kursister, der mødte op den første dag i universet. Kursisterne havde pligt til at følge deres undervisning. Det var en transformeret skole de trådte ind på, hvor *The Gardener* havde indtaget indgangsområdet, med planter og dæmpet musik og *The Grand Hall* hvor de daglige morgensamlinger og lærermødet blev afholdt var et fåget univers i grøn og blå hvor Søstrenes kontor lå, hvor Skyggen 'vogtede indgangspartiet' og *The Chain Hands Pianist* lydintervenerede med, til tider voldsom klassisk musik fra enten klaver eller et gammelt orgel. Klasseværelser, gangarealer, kantine og toiletter var omdannet scenografisk med lyssætning, soundscapes og rekvisitter. Lærerne havde primært stået for forberedelsen af eleverne som en strategi til ejerskab og efterfølgende forankring fra kunstgruppens side.

Imellem lektionerne – og under, hvis det var en del af lærerens strategi – kunne kursisterne besøge performerne og de performative tableauer de havde skabt. Her foregik lange og dybe samtaler om store filosofiske spørgsmål, som eksempelvis ondskab, kollektiv intelligens eller universet, og mere eksistentielle spørgsmål som "Hvorfor skal man have talent for at være noget". I løbet af de to uger, blev det sværere og sværere at få eleverne til at forlade skolen. De lå enten i den store sal *The grand hall* hvor der var en række tableauer og dæmpet belysning, eller sad fordybet i samtale og aktivitet i de andre såkaldte performer tableauer fx hos *The School Nurse* med lyden af knitrende ild fra højtalerne, eller sad hos *The Protector of the Archive* og læste i bøgerne, der lå stablet her. Der opstod en form for "hjemlighed" for en del elever i universet. Men fordi det var en skole, var det også muligt med netop skolens regler, at lave et brud, så eleven kunne løsribe sig: "I'm sorry. The school is closing now" som en blid rectrice kunne sige.

Da *Sisters Academy* lukkede ned, var det en flok tænsomme elever der blev efterladt i skolegården.

Efterfølgende har et af spørgsmålene været: Lærte eleverne hvad de skulle i de to uger, hvor rammen var så radikalt ændret.

For at belyse dette viser den foretagne rundspørge, at eleverne lærte hvad de skulle. Men det er klart, at nogle lærte mere end andre. Der var nogle, som det sanselige univers fik til at udvikle sig og en mindre gruppe, der syntes det var udfordrende - nogen for udfordrende. En af de store udfordringer i universet var, at alle talte engelsk. Derfor foregik den almindelige undervisning selvfølgelig også på engelsk. Og det kan være svært at skifte sproget for fagterminerne og tilegne sig stoffet på samme måde. Omvendt fandt de fleste elever det overraskende let selv at tale på et fremmedsprog.

Overordnet kan man sige, at det blev interessant for mange af kursisterne at komme i skolen, fordi der var en legende og åben tilgang til læring fra lærere og performeres side. En af grundtankerne bag skabelsen af et uddannelsessystem var, at kunne danne mennesker til at kunne navigere kompetent i verden. Dvs. et vitaliserende sted. Men der er en tendens til at skolen er blevet noget der skal overleves. Et sted hvor man kun kan være tilstede med en brøkdel af sig selv. Flere kursister gav udtryk for, at der nu var plads til, at de kunne være der med hele deres selv og at de derigennem netop åbnede sig for læring – Og det er vel det vigtigste fundament for, at læring overhovedet kan finde sted. Men der var også nogen af eleverne der lukkede sig for læring i Sisters Academy og det er også interessant at finde ud af, hvorfor dette skete. De lærte måske noget andet undervejs end de mere hengivne elever, blev måske opmærksomme på at der findes forskellige læringsformer i det hele taget, og den refleksion har også en værdi. Der er mange typer 'findings' i et laboratorium. Og disse elever skal derfor tilgodeses gennem andre strategier, som den enkelte lærer vurderer vil være bedst til dem. Overordnet kan man dog sige, at den radikalt anderledes eksperimenteren med undervisningen som fandt sted i disse to uger åbnede et rum for dyb og kvalitativ læring i mange elever og at lærerne nu har arbejdet på at udvikle nye læringsformer, der kan åbne læring på denne helt nye måde. Den måde der havde været undervist på frem til nu, er og vil fortsat være tilgængelig. Der er også åbnet for bevidstheden om, at man kan, og måske endda bør, forsøge at arbejde med at åbne for læring på rigtig mange forskellige måder og det ligger måske mere lige for nu, at have lyst til at åbne for helt tredje, fjerde og femte måder at undervise og arbejde med læring og dannelses på efter det eksperiment, som Sisters Academy #01 er.

Kunsten for lærerne er nu netop at undersøge hvordan elementer fra Sisters Academy kan implementeres i den daglige undervisning således, at det passer til den enkelte målgruppe og læringsmålene. Laboratoriet var ekstremt for, at gøre undersøgelsen af den sanselige erkendelse i læringssammenhænge tydelig og potent. Sisters Academy vil ikke kunne overføres i en 1:1-version til elevernes og lærernes hverdag. Men det er nu muligt for lærerne at trække på nye erfaringer i forhold til at udvikle nye strategier for deres undervisning.

En lærer fortalte undervejs om en definition på dannelsesom hun hørte under sit pædagogikum og som er blevet hos hende – ”Dannelsen er alt det der er tilbage, når vi har glemt alt det andet” – Det er det kompetente og ressourcefyldte menneske vi forhåbentligt er blevet gennem vores uddannelse. På dette projekt fornemmede vi, at det er det, vi netop har understøttet – Dannelsen.

De tre elementer som lærerne skrev ned at de ville arbejde med de næste to år, da Sisters Academy forlod dem, er imidlertid ikke nok til en forankring. Derfor arbejdes der videre med flere formater. Dels skal lærerne i maj på en workshop med *The Sisters*, dels overvejes det om, man i forbindelse med den nordiske turne *Sisters Academy* tager videre på, kan have en form for virtuel kontakt. Ud af det vil der måske kunne vokse et nyt *Academy* i Odense, med *The Sisters*, nu blot som diskrete rammesættere, for undervisningsudvikling på HF & VUC Flow Fyn, Odense. Vi stiller forsæt flere spørgsmål end vi giver svar i dette ’large-scale eksperiment’ og ser frem til at forsætte udforskningen.

En visuel rejse gennem den første manifestation Sisters Academy #01.

Den daglige leder fra HF & VUC, FLOW, FYN Gitte Bruus Albrechtsen sammen med the headmistress of Sisters Academy, The Sister til afslutningsceremonien, hvor hver lærer aflagde et løfte om de tre elementer de vil integrere i deres undervisning de følgende år, som resultat af eksperimenterne under Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt.

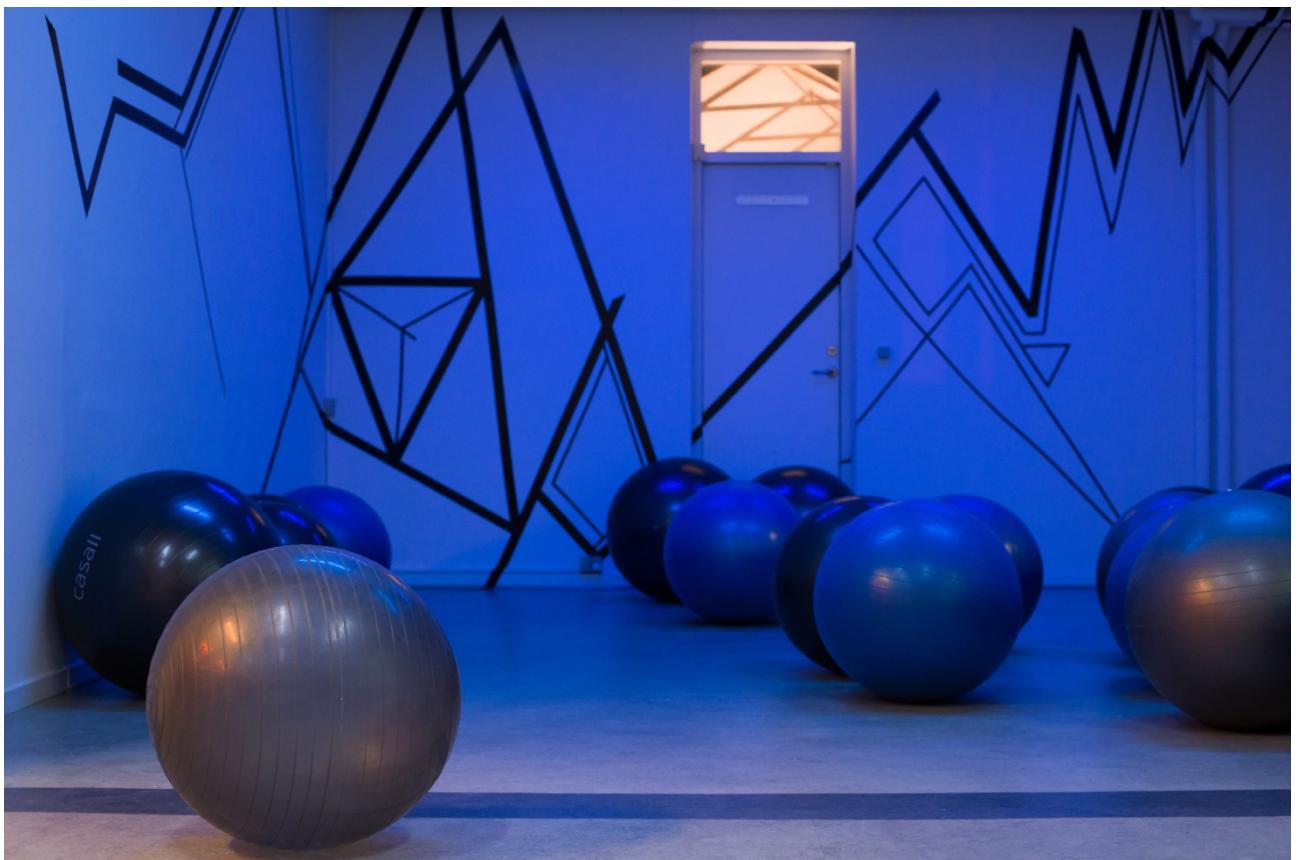
Elever ved åbningsceremonien på Sisters Academy #01. Foto:
Diana Lindhardt.

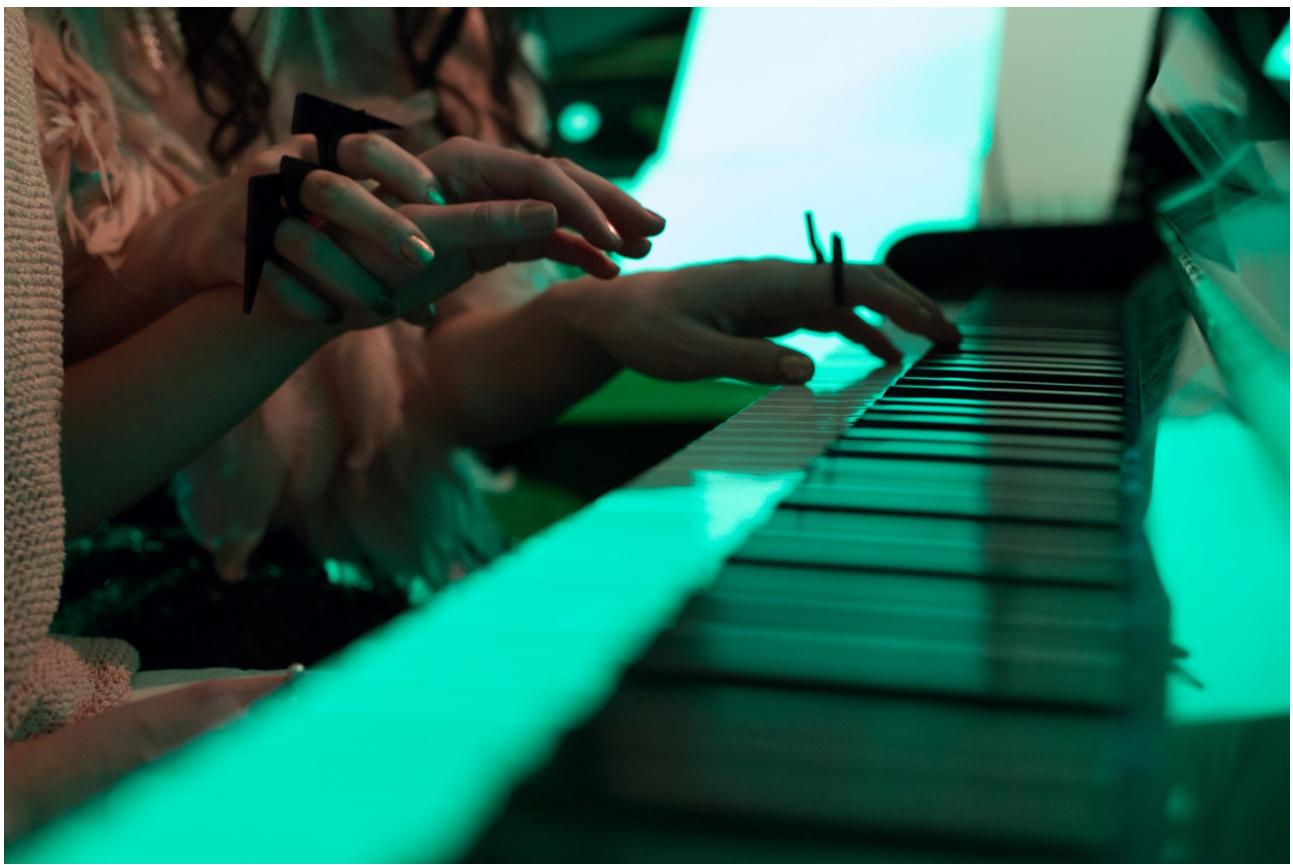
Søstrene I The Grand Hall, hvor de nye head mistresses' kontor
lå i Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt.

I The Grand Hall foregik også undervisning. Foto: Diana Lindhardt

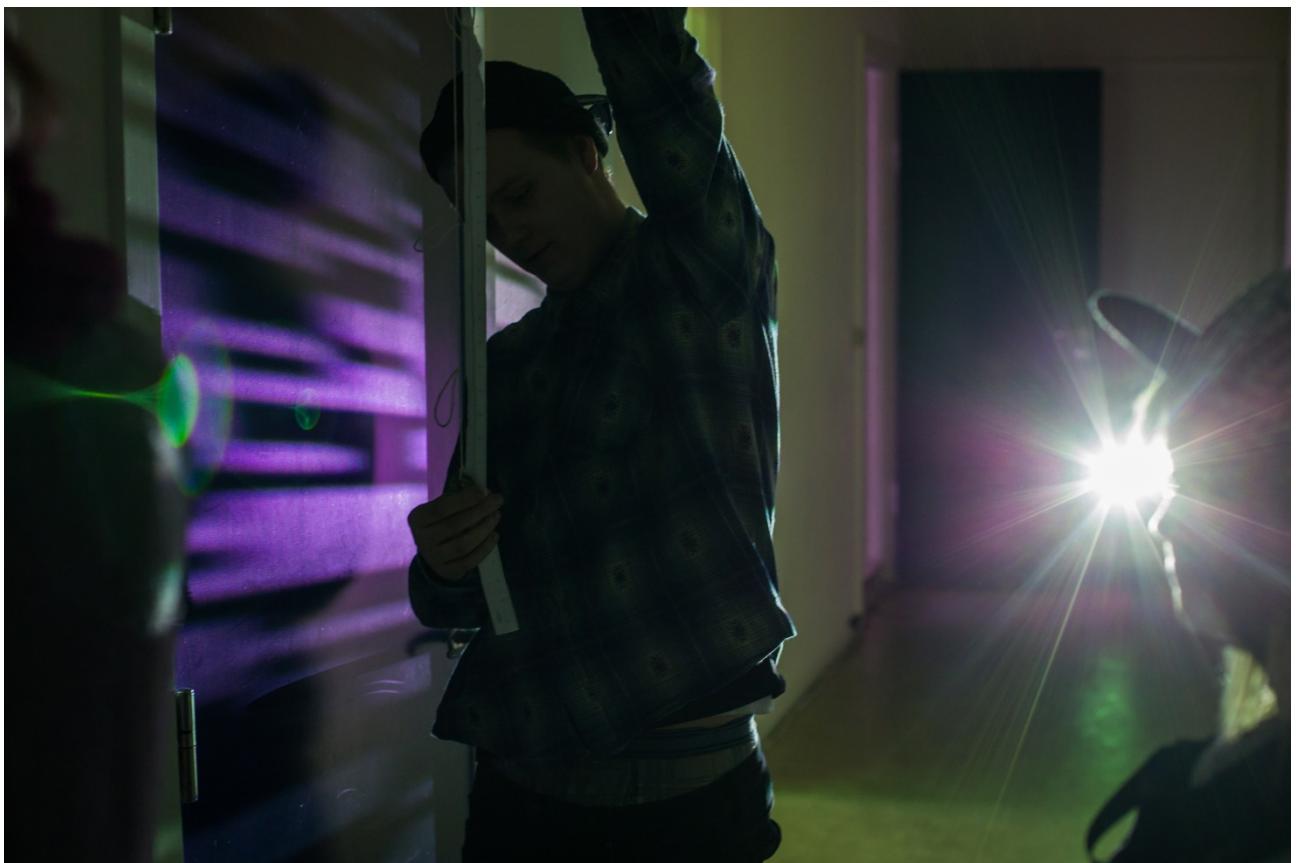
Et klasseværelse på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt.

Undervisning og læring på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

Undervisning og læring på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

Undervisning og læring på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

Undervisning og læring på Sisters Academy #013. Foto: Diana Lindhardt

Et klasseværelse på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

En gang på Sisters Academy #01. En lærer bevæger sig ned af den.
Foto: Diana Lindhardt

The Protector of the Archive og en elev på Sisters Academy #01.
Foto Diana Lindhardt.

En elev i samtale med The Chain Hands Pianist. Foto Diana Lindhardt.

Breve fra besøgene på Åbent hus-dagen d. 28.2. Her blev de efter besøget bedt om at beskrive deres håb, drømme og konkrete forslag til fremtidens uddannelsessystem. Brevene blev hængt på et træ i skolegården. Efterfølgende blev brevene indsamlet og indgår i den data der i øjeblikket bearbejdes fra Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt.

Gry Worre Hallberg er performancekunstner og ekstern lektor i Performance-design

Litteratur

Fischer-Lichte, Erika: *Grenzgänge und Tauschhandel*, in: *Performanz*, Frankfurt am Main: Suhrkamp, 2002

Gade, Solveig: *Rammen om værket i verden*. København: Ph.d.-afhandling ved Institut for Kunst og Kulturvidenskab, Københavns Universitet. 2008.

Gade, Rune og Jerslev, Anne: *Introduction*, in: *Performative Realism*, København: Museum Tusculanum Press, 2005

Hallberg, Gry Worre: TEDx Sensuous society: https://www.youtube.com/watch?v=kX6P2eny_Rc

Hallberg, Gry Worre: *I Need My Shot of Fiction*. Specialeafhandling ved Teater og Performance Studier, Institut for Kunst og Kulturvidenskab, Københavns Universitet. 2009.

Horkheimer, Max and Adorno, Theodor: *Oplysningens Dialektik, filosofiske fragmenter*, København: Gyldendal, 1994 (1944/47)

Krøgholdt, Ida, Hallberg, Gry Worre og Lawaetz, Anna: "Sisters Academy – Et uddannelsessystem neddyppet i sanselighed" in Aarhus Universitet: Peripiti. 2013.

Jalving, Camilla: *Værk som handling*. København: Museum Tusculanum, 2011

Kjørup, Søren: *Teorien om den fornemme erkendelse. Om hvordan æstetikbegrebet blev til*, in: *Æstetisk erfaring – tradition, teori, aktualitet* (red.) Thyssen, Ole, Frederiksberg: Samfundsletteratur, 2005

Maffesoli, Michel: *The Time of the Tribes – the decline of individualism in mass society*, SAGE Publications Ltd., 1996

Marcuse, Herbert: *Eros & civilisation*, London: Sphere Books, 1970 (1955)

McKenzie, John: *Perform or Else: From Discipline to Performance*, London & New York: Routledge, 2001

Weber, Max: *Die protestantische Ethik und der Geist des Kapitalismus, Vollständige Ausgabe*, München: C.H. Beck 2010

Web

www.sistersacademy.dk

www.sistershope.dk

www.sensuous.dk

www.sensoussociety.org

Bio

Gry Worre Hallberg er ekstern lektor ved Performance-design, performer og kurator på Dome of Visions og Roskilde festival. Medstifter af performancekunstgrupperne Sisters Hope, Fiction Pimps, Club de la Faye og House of Futures.